

DSI-IV.7250.4462.2023

DECYZJA

Na podstawie art. 34 ust. 5, ust. 12 i ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 - Prawo przedsiębiorców (tekst jednolity: Dz. U. z 2023 r. poz. 221 ze zm.), w zw. z art. 2 pkt 9b, 9c, 9e, art. 3b ust. 1, art. 3h, art. 3k ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r. poz. 1903 ze zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2023 r. poz. 775 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku [REDAKTOWANE], prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą [REDAKTOWANE], z siedzibą przy [REDAKTOWANE], reprezentowanego przez [REDAKTOWANE]

ORZEKAM

udzielić interpretacji indywidualnej w sprawie stosowania przepisów ustawy o zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej oraz niektórych innych ustaw, poprzez:

- I. uznanie stanowiska Wnioskodawcy, że [REDAKTOWANE] nie jest podmiotem zobowiązanym do uiszczenia opłaty na pokrycie kosztów zagospodarowania odpadów powstałych z produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych;
- II. wskazanie, że obowiązek Wnioskodawcy w zakresie pobrania opłaty, o której mowa w art. 3b ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, jest każdorazowo uzależniony od ustalenia przez Wnioskodawcę statusu nabywcy tych produktów, tj. czy jest on użytkownikiem końcowym, o którym mowa w art. 2 pkt 11 ac) ww. ustawy, nabywającym produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w celu ich wykorzystania na potrzeby własne, bez dalszej odsprzedaży.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 23 października 2023 r. (data wpływu: 23 października 2023 r.) [REDAKTOWANE], prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: [REDAKTOWANE], z siedzibą przy [REDAKTOWANE] reprezentowany przez [REDAKTOWANE], złożył wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej w sprawie zobowiązania przedsiębiorcy do pobrania opłaty od użytkownika końcowego, nabywającego produkty lub napoje lub żywność w tych produktach, o których mowa w załączniku nr 6 ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, w przypadku sprzedaży poprzez sklep internetowy oraz inne systemy sprzedaży internetowej kubków wykonanych w całości lub w części z tworzyw sztucznych, głównie na rzecz nabywcy detalicznego, w przypadku wystawienia paragonu lub faktury VAT za zakupiony towar.

Z przepisów nowelizacji ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, wynikają następujące obowiązki przedsiębiorcy:

- a) ponoszenie corocznej opłaty na pokrycie kosztów zbierania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju, które wprowadził do obrotu, pozostawionych w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym na pokrycie kosztów utworzenia i utrzymania tych systemów, transportu tych odpadów i ich przetwarzania;
- b) ponoszenie corocznej opłaty na pokrycie kosztów uprzątnięcia oraz transportu i przetwarzania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów, które wprowadził do obrotu;
- c) pobieranie opłaty od użytkownika końcowego, nabywającego produkty lub napoje lub żywność w tych produktach, o których mowa w załączniku nr 6 ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej;
- d) prowadzenie w postaci papierowej albo elektronicznej ewidencji produktów wprowadzanych do obrotu;
- e) składanie sprawozdania zawierającego informacje, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 3 i 3a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej;
- f) uzyskanie wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach w zakresie wprowadzającego do obrotu produkty.

Zgodnie z informacją zawartą we wniosku Wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą pod firmą [REDAKTOWANE], gdzie przeważającym rodzajem działalności jest zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności (PKD) - sprzedaż detaliczna prowadzona przez domy sprzedaży wysyłkowej oraz internet. Przedsiębiorca zajmuje się m.in. sprzedażą detaliczną kubków wykonanych w całości lub części z tworzyw sztucznych, poprzez sklep internetowy oraz systemy sprzedaży internetowej np. Allegro. Wnioskodawca nabywa produkty od producenta lub innego sprzedawcy w celu ich dalszej odsprzedaży głównie nabywcom detalicznym, wystawiając paragon lub fakturę VAT za zakupiony towar.

Wnioskodawca przedstawił stanowisko, że z uwagi na to, że produkty z tworzywa sztucznego, które znajdują się w ofercie sprzedaży prowadzonych przez niego domów sprzedaży wysyłkowej oraz przez systemy sprzedaży internetowej, zostały nabyte od producenta lub innego sprzedawcy w celu ich dalszej odsprzedaży klientom detalicznym, nie jest zobowiązany do pobrania opłaty od użytkownika końcowego, nabywającego produkty, o których mowa w załączniku nr 6 ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, zarówno w przypadku kiedy nabywca otrzyma paragon za zakupiony towar, jak i w przypadku kiedy nabywca otrzyma fakturę VAT.

W ocenie Wnioskodawcy odpowiedź na pytanie postawione w przedmiotowym wniosku sprowadza się do ustalenia statusu prawnego prowadzonej przez [REDAKTOWANE] działalności gospodarczej, przytaczając jednocześnie definicję „przedsiębiorcy” oraz „wprowadzenia do obrotu” przedstawioną w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (tekst jednolity: Dz. U. z 2023 r. poz. 221 ze zm.) oraz statusu nabywcy sprzedawanych przez niego produktów.

Marszałek Województwa Wielkopolskiego udzielając interpretacji indywidualnej w przedmiotowej sprawie stwierdza co następuje.

W art. 3 pkt 2 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko zdefiniowano „produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych”, przez który rozumieć należy produkt w całości lub częściowo wykonany z tworzyw sztucznych i który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach okresu żywotności wielokrotną rotację poprzez zwrócenie go do producenta w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony. Jednocześnie, w załączniku E w cz. I wymieniono produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte zakresem art. 8 ust. 2 Dyrektywy, dotyczącym rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Powołany przepis wskazuje, że państwa członkowskie zobowiązane są zapewnić, aby producenci przedmiotowych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych pokrywali koszty zgodnie z zawartymi w dyrektywach 2008/98/WE i 94/62/WE przepisami dotyczącymi rozszerzonej odpowiedzialności producenta oraz, o ile nie są już one uwzględnione, następujące koszty: a) koszty środków służących upowszechnianiu wiedzy, o których mowa w art. 10 niniejszej dyrektywy, w odniesieniu do tych produktów; b) koszty zbierania odpadów w przypadku tych produktów, które są pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym koszty infrastruktury i jej funkcjonowania, a następnie koszty transportu tych odpadów i ich przetwarzania; oraz c) koszty sprzątnięcia odpadów pochodzących z tych produktów, a następnie koszty ich transportu i przetwarzania. Katalog produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych zawarty w załączniku E w cz. I Dyrektywy, w całości przeniesiono do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (załącznik nr 9).

Biorąc pod uwagę przedstawione stanowisko Wnioskodawcy w pierwszej kolejności zdefiniowania wymaga zatem, zawarte w ustawie o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, pojęcie przedsiębiorcy, przez które rozumie się przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, który importuje produkty, dokonuje wewnątrzspółnotowego nabycia produktów lub wytwarza produkty i wprowadza je do obrotu, z wyłączeniem przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne i prowadzącego działalność połowową w rozumieniu art. 4 pkt 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 22, z późn. zm.(13)), zwanego dalej "rozporządzeniem nr 1380/2013", w tym wprowadzającego do obrotu produkty pod własnym oznaczeniem rozumianym jako znak towarowy, o którym mowa w art. 120 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej, lub pod własnym imieniem i nazwiskiem lub nazwą, których to produktów wytworzenie zlecił innemu przedsiębiorcy.

Jednocześnie wyjaśnienia wymaga pojęcie wprowadzenia do obrotu, zgodnie z art. 2 pkt 12a ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, przez wprowadzenie do obrotu rozumie się pierwsze dostarczenie produktu na terytorium kraju w ramach działalności gospodarczej, odpłatne albo nieodpłatne, do celów dystrybucji, konsumpcji, stosowania lub użytkowania, w tym na potrzeby własne.

Art. 3b. ust. 1 i 2 ww. ustawy określa przedsiębiorców zobowiązanych do poboru opłaty za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych. Po pierwsze jest nim przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane produkty wymienione w załączniku nr 6 do ustawy, będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty, który jest obowiązany do pobrania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego te produkty lub napoje lub żywność w tych produktach, zwanej dalej "opłatą". Po drugie do pobrania opłaty jest również obowiązany przedsiębiorca pakujący i oferujący - za pomocą urządzenia vendingowego, w tym umieszczonego także w miejscach innych niż jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego lub jednostki gastronomiczne - napoje lub żywność w produktach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami.

Art. 3k. ust. 1 i 2 ww. ustawy określa przedsiębiorców zobowiązanych do uiszczenia opłaty na pokrycie kosztów zagospodarowania odpadów powstałych z produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych. Zgodnie z ust. 1 Przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w sekcjach I i III załącznika nr 9 do ustawy jest obowiązany do ponoszenia corocznej opłaty na pokrycie kosztów:

1) zbierania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju, które wprowadził do obrotu, pozostawionych w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym na pokrycie kosztów utworzenia i utrzymania tych systemów, transportu tych odpadów i ich przetwarzania;

2) uprzątkowania oraz transportu i przetwarzania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów, które wprowadził do obrotu.

Zgodnie z ust. 2 Przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w sekcji II załącznika nr 9 do ustawy jest obowiązany do ponoszenia corocznej opłaty na pokrycie kosztów uprzątkowania oraz transportu i przetwarzania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów, które wprowadził do obrotu.

Jednocześnie wyjaśnienia wymaga definicja użytkownika końcowego. Zgodnie z art. 2 pkt 11 ac) ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, przez użytkownika końcowego rozumie się podmiot nabywający produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub napoje lub żywność w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w celu ich wykorzystania na potrzeby własne, bez dalszej odsprzedaży.

Należy zwrócić szczególną uwagę na fakt, że Dyrektywa wprowadza dwie kategorie podmiotów: przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych oraz przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych. Każdy z tych przedsiębiorców podlega określonym obowiązkom, w tym opłatom, jednocześnie możliwe jest też, że jeden przedsiębiorca może podlegać wszystkim ww. rodzajom opłat.

Marszałek Województwa Wielkopolskiego odnosząc się do przedstawionego stanu faktycznego, stwierdza co następuje.

Wnioskodawca, zgodnie z przedstawionym we wniosku zakresem działalności, prowadzi odsprzedaż produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w postaci kubków, zakupionych w Polsce, jednak nie wprowadza ich do obrotu, czyli nie produkuje i nie importuje.

W myśl powyższego, w ocenie tut. Organu, w odniesieniu do stanu faktycznego opisanego we wniosku, należy stwierdzić, iż Wnioskodawcy nie uznaje się za przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub napojów lub żywności w tych produktach.

Tym samym należy uznać, że [REDAKTOWANE], prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: [REDAKTOWANE] - w zakresie produktów wskazanych we wniosku - nie jest zobowiązany do:

- a) ponoszenia corocznej opłaty na pokrycie kosztów zbierania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju, które wprowadził do obrotu, pozostawionych w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym na pokrycie kosztów utworzenia i utrzymania tych systemów, transportu tych odpadów i ich przetwarzania, o której mowa w art. 3k ust. 1 ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej;
- b) ponoszenia corocznej opłaty na pokrycie kosztów uprzątnięcia oraz transportu i przetwarzania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów, które wprowadził do obrotu, o której mowa w art. 3k ust. 1 ww. ustawy.

W przypadku określenia czy Wnioskodawcę uznaje się za przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, który zobowiązany jest do pobierania opłaty od użytkownika końcowego, nabywającego produkty lub napoje lub żywność w tych produktach, sprawa nie jest jednoznaczna. Kluczową kwestią jest ustalenie użytkownika końcowego, jako że to od statusu nabywającego oferowane przez Wnioskodawcę produkty zależy czy zaistnieje przesłanka pobrania opłaty, o której mowa w art. 3b ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej. Przy sprzedaży wysyłkowej tudzież internetowej pomocne w tym zakresie mogłoby się okazać wprowadzenie stosownego formularza pozwalającego na pozyskanie tego rodzaju informacji. Z formularzem mógłby zostać powiązany konkretny algorytm, który umożliwiłby naliczenie opłaty w przypadku zaznaczenia w formularzu, że nabywca jest użytkownikiem końcowym. W kontekście powyższego, w ocenie tutejszego Organu, kryterium dokumentu wystawianego przez Wnioskodawcę, dokumentującego sprzedaż, o którym mowa we wniosku, nie wydaje się rozstrzygające dla określenia statusu nabywcy. Można jedynie domniemywać, że w przypadku dokonania zakupu produktów przez nabywcę detalicznego, gdzie dokumentem zakupu jest paragon, kupujący najprawdopodobniej jest osobą fizyczną, która dokonuje zakupu produktów w celu ich wykorzystania na potrzeby własne, bez dalszej odsprzedaży i tym samym jest użytkownikiem końcowym. W przypadku prawdziwości takiego domniemania Wnioskodawca zobowiązany będzie do pobrania opłaty od ww. nabywcy (tj. użytkownika końcowego). Natomiast w sytuacji, gdy za zakup produktu zostanie wystawiona faktura VAT, ustalenie czy kupujący produkty z tworzywa sztucznego (kubki) jest użytkownikiem końcowym, jest jeszcze bardziej problematyczne. Faktura VAT stanowi dokument sprzedaży, który wystawiany jest nie tylko dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą, ale może być wystawiana także dla osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej. Istotny jest zatem nie tyle rodzaj dokumentu potwierdzającego transakcję kupna-sprzedaży, ile bardziej sposób wykorzystania nabytego produktu.

Sama faktura nie stanowi gwarancji, że zakupiony towar zostanie dalej odsprzedany, tj. że nie zostanie wykorzystany na potrzeby własne przez kupującego.

Nabywca, prowadzący działalność gospodarczą może bowiem być równie dobrze użytkownikiem końcowym, o ile wykorzysta zakupione produkty na potrzeby własne, bez dalszej odsprzedaży.

W przypadku ustalenia, że nabywca produktów jest użytkownikiem końcowym, Wnioskodawca zobowiązany będzie do:

- a) pobierania opłaty od użytkownika końcowego, nabywającego produkty lub napoje lub żywność w tych produktach, o których mowa w załączniku nr 6 ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej;
a także do:
- b) prowadzenia w postaci papierowej albo elektronicznej ewidencji produktów wprowadzanych do obrotu, o której mowa w art. 3h ust. 1 i 2 omawianej ustawy;
- c) składania sprawozdania zawierającego informacje, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 3 i 3a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, na zasadach i w trybie określonych w ww. nowelizacji;
- d) uzyskania wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach w zakresie wprowadzającego do obrotu produkty.

Tutejszy Organ, wydając niniejszą decyzję, zapoznał się ze stanowiskiem Wnioskodawcy w przedmiotowej sprawie i kierował się obowiązującymi przepisami prawa. Niniejsza interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez Wnioskodawcę stanu faktycznego i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej interpretacji. Interpretacja zawarta w powyższej decyzji dotyczy wyłącznie tej indywidualnej sprawy.

Zgodnie z art. 34 ust. 5 ustawy – Prawo przedsiębiorców udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji.

Mając powyższe na uwadze, Marszałek Województwa Wielkopolskiego orzeka jak w sentencji.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji Stronie przysługuje prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Poznaniu za pośrednictwem Marszałka Województwa Wielkopolskiego, w terminie 14 dni od daty doręczenia. Zgodnie z art. 127a Kodeksu postępowania administracyjnego – przed upływem terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec Marszałka Województwa Wielkopolskiego. Z dniem doręczenia tutejszemu Organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, niniejsza decyzja stanie się ostateczna i prawomocna.

Za wydanie niniejszej decyzji, zgodnie z art. 34 ust. 6 ustawy – Prawo przedsiębiorców, wniesiono opłatę w wysokości 40,00 zł na rachunek Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego w Poznaniu - PKO Bank Polski Poznań rachunek nr 45 1020 4027 0000 1202 0049 5580.